

РЕШЕНИЕ

№ 19061

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10708** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

АССГ е сезиран от Л. А. И. с жалба срещу решение № 1040-21-535/02.09.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. град. Моли атакуваният акт да бъде отменен. Претендира разноски.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение от 02.09.2025 г. е оставена без уважение жалбата на И. срещу Разпореждане от 23.07.2025 г. С последното е разпоредено на И. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода 01.05.2023-30.09.2024 г. в размер на 13570,80 лева – главница. Прието е, че дружеството, в което И. се твърди да е работила – Тренд Строй Ремонт ЕООД, не е осъществявало дейност след 01.01.2022 г. и тя не е престирала труд.

В административната преписка се съдържат болнични листове и удостоверения от Тренд строй ремонт ЕООД /л. 21 и сл./.

На 19.03.2025 г. е съставен констативен протокол /л. 31/, съставляващ официален свидетелстващ документ, който не е оспорен от жалбоподателката, в който е описан резултатът от извършената на Тренд строй ремонт ЕООД проверка. Отражено е, че за периода м.09.2022 до м.03.2023 г., когато управител и едноличен собственик на дружеството е Т. В. Т., има подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за 36 лица. От дружеството не са превеждани осигурителни вноски за ДОО и

задълженията му за такива възлизат на 84 686,40 лева. От ТД на НАП С. е постъпила информация, че дружеството има данъчни задължения и е образувано изпълнително дело от 2023 г. Има регистриран търговски обект на адрес в [населено място], [улица]. Направена е връзка с част от лицата, за които са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ. Част от тях са работили в други дружества през процесните периоди, не са представени трудови договори с Тренд строй ремонт ЕООД, лицето М. Й. твърди, че изобщо не е работило в това дружество, но се води на работа в него и в още две дружества без негово знание, а жалбоподателката претендира да е работила с Т. В. в жилищен блок на Петте къшета и да е получавала възнагражденията си на ръка. Не е уточнен конкретният адрес на простиране на труд от страна на И. на Петте къшета, видно от собственоръчно написаната от И. декларация /л. 54/. Лицето, което я е запознало с естеството на работа е М., а за свободното работно място е научила от приятелка С. /л. 55/.

На адреса на [улица] е извършено посещение от органите на НОИ /л. 38/. Не е открито Тренд строй ремонт ЕООД. Идентичен е резултатът от проверката на адреса от органите на Главна инспекция по труда /ГИТ/ С. /л. 63/.

Издадени са задължителни предписания да се заличат данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО /л. 39/.

Видно от справка от ТР /л. 45/ Т. В. Т. е родена през 2000 г., т.е. към момента, в който се твърди да е била управител и собственик на дружеството същата е била на 22/23 години.

Приложени са справки за изплатените на Л. И. обезщетения /л. 47/, както и за декларираните и внесени/невнесени суми от Тренд строй ремонт ЕООД /л. 50 и сл./.

В писмо на НАП от 27.06.2024 г. /л. 65/ се съдържат подробно констатациите, описани в Констативния протокол, цитиран по-горе. ГДД за 2023 г. не е подавана от дружеството. Представена е такава за 2022 г. Обектът на [улица] е офис.

Представени са доказателства за компетентност /л. 12 и л. 19/ на издателите съответно на обжалваното решение и на потвърденото с него разпореждане.

В съдебно заседание на 21.04.2026 г. /л. 116/ със съдействието на органите на МВР е призована и разпитана като свидетел Т. В. Т..

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган съгл. чл. 117, ал. 1 от КСО, като с него е потвърдено разпореждането по чл. 114 от КСО, също издадено от компетентен орган, съгласно представените заповеди. При издаване на оспореното решение не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване от осигурените лица, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

В случая новите данни са новоустановените от органите на НОИ факти и обстоятелства на база на извършените от тях и от ГИТ С. проверки и на база на събраната от НАП информация, че лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ от страна на Тренд строй ремонт ЕООД, в частност Л. И., не са извършвали трудова дейност в дружеството, поради което паричните обезщетения за временна неработоспособност, бременност и раждане и отглеждане на малко дете за периода 01.05.2023-30.09.2024 г. са неоснователно изплатени на И., тъй като същата няма качеството на осигурено лице.

Следователно основният спорен е въпрос е дали И. има качеството на осигурено лице като служител на Тренд строй ремонт ЕООД и дали същата е извършвала трудова дейност в дружеството.

Легалната дефиниция на понятието "осигурено лице" се съдържа в § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, съобразно която това е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. От съдържанието на цитираното определение за "осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

Настоящият състав намира, че Л. И. нито е упражнявала трудова дейност във въпросното дружество, нито има качеството на осигурено лице. От И. не са представени трудов договор, длъжностна характеристика и/или трудова книжка. Жалбоподателката не е представила никакви доказателства, че е извършвала реално трудова дейност. Същата посочва в декларацията си пред органите на НОИ, че е работила на Петте къшета, но не е индивидуализирала офиса, в който твърди да е работила. Посочването на лицата „М.“, която я е въвела в дейността на фирмата, и на „С.“ – приятелка, която я е уведомила за въпросното работно място, също не доказват твърдяната от нея дейност. Касае се за голословни твърдения, които не са конкретизирани, нито са подкрепени с писмени доказателства. Жалбоподателката сочи, че е започнала дейността си през 2023 г., като няма посочен от нея конкретен начален момент на трудовата ѝ дейност. Обсъдените факти водят до извод, че И. не е престирала реално труд в Тренд строй ремонт ЕООД.

В подкрепа на горните изводи са и свидетелските показания на св. Т. Т., при която твърди да е работила И.. При разпита си в съдебно заседание на 21.04.2026 г. Т. заявява, че не познава работниците, не се е занимавала с нищо в дружеството, тъй като е била дала пълномощно за това на друго лице. Не е подписвала трудови договори или други документи. В този смисъл няма как И. да е работила при Т., след като последната фактически не е упражнявала дейността си на управител в дружеството.

В хода на административното производство е извършена подробна проверка на дружеството и на сочените за работници/служители в него лица, като не са установени лица, работили по трудови договори в Тренд строй ремонт ЕООД. В атакуваното решение подробно са обсъдени всички събрани доказателства в административното производство, наличието на задължения в огромни размери, вкл. ненамирането на дружеството и непредставянето на ведомости или други документи, сочещи на реално полаган труд от 36-те лица, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ. Законосъобразно административният орган е приел, съобразно нормата на чл. 10 от КСО, че предпоставка за осигурителното правоотношение е упражняването на трудова дейност.

В настоящото съдебно производство от страна на жалбоподателката не са представени никакви доказателства, че фактически е осъществявала трудова дейност в Тренд строй ремонт ЕООД, която да служи като основание за възникване на осигуряването. Съгласно трайната съдебна практика на ВАС /Решение от 14.02.2024 г. по адм. д. № 1732/2023 г. на ВАС; Решение от 9.01.2024 г. по адм. д. № 9311/2023 г. на ВАС; Решение от 20.04.2023 г. по адм. д. № 6637/2022 г. на ВАС, както и решения по адм.д. № 11209/2020; 11380/2020; 8377/2021; 8679/2021; 9309/2021 г. и др./ трудовият договор сам по себе си не доказва наличието на осигурително правоотношение, а в конкретния случай единственото доказателство в тази насока е уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, което по гореизложените съображения не доказва действителното осъществяване на трудова дейност.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски.

Ответникът претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 200 до 300 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро /200 лева/.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. А. И. срещу решение № 1040-21-535/02.09.2025 г. на Директора на ТП на НОИ С. град.

ОСЪЖДА Л. А. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на НОИ направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪД

ИЯ: